

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות מקץ - ויגש תשפ"ב • עלון מס': 78

השגחה שבועית

קודם תקראו את עמוד 3

תודה רבה ליהודי ששלח לנו את התובנה הבאה:
 בגיליון הקודם, המודפס, התחלף בטעות עמוד 2 עם עמוד 3.
 בוודאי קיבלתם על זה כל מיני תגובות, ואני אומר לך שבעלון
 שכולו השגחה פרטית, אין טעות. זה לא סתם. מבחינתי
 קיבלתי בזה לימוד עצום.

התחלתי לקרוא את הסיפור המרכזי בעמוד הימני, והרגשתי
 שמשוהו חסר כאן. איכשהו המשכתי בעמוד השמאלי את
 הסיפור והצלחתי להבין מסוף הסיפור את ההתחלה, אך
 כשהגעתי לסיפורים הקצרים שבתוך המסגרת זה היה ממש לא
 מובן ולא ברור. מה הולך כאן???

עד ששמתי לב, שהפעם צריך לקרוא בכיוון ההפוך - משמאל
 לימין, כי השמאלי בעצם אמור להיות הימני, והוא המוקדם
 בסדר ההתרחשויות בסיפורים.

ואז חשבתי לעצמי: הרבה פעמים נראה לנו סיפור חיינו קטוע,
 בלתי יציב, מבולבל ולא מובן; מה קורה כאן?? למה... ולמה...

ולמה...
 ואז בא הקב"ה ואומר: רגע, אתה קורא מאמצע הסיפור. חכה
 קצת, ותקרא גם את החלק השני, שהוא בעצם הראשון, ואז
 תבין את הסיפור לאשורו. כבר תראה כמה הכול ברור ומובן.

כמה מתוקות המילים האלה.

בואו ונחזור לרגע קט לנצחון החשמונאים. נכנסים לבית המקדש,
 הכול שבור ומנותץ, הכול טמא, תארכנה עוד הרבה שנים שבהן
 ידליקו נרות במנורה של עץ אש של ברזל (עייני במנחות דף כ"ח
 עמוד ב'), פשוט כי אין כסף לקנות מנורת זהב חדשה. 30 שנה
 אחרי נס חנוכה עוד המשיכו היוונים לירות חיצים לכיוון בית
 המקדש (מובא בספר ידורות הראשונים'). זהו יום קשה לעם
 ישראל. הכול כל כך עגום, בית המקדש נראה כמו תל חרבות. אם
 אנחנו היינו שם, היינו קובעים את תאריך הכניסה לבית המקדש
 ליום כבי.

ובסוף מה עושים בימים האלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.
 חז"ל ראו את התמונה אחרת. הכול נראה הפוך, אך הם יודעים
 שהדבר הזה הוא טוב. לוקחים את האהבה שהקב"ה הראה לבניו,
 את פך השמן הטהור שדלק שמונה ימים ומזה עושים את העסק:
 תראו, יש כאן אור גדול, הקב"ה שמר לנו על פח שמן טהור, וימים
 אלו נקבעו לימים של אורה והודיה עד ימינו אנו. הקב"ה הראה
 לנו שזאת לא מהומה, שיש כאן יד מכוונת, ואין כאן שום בלגן;
 יש כאן רק אור גדול: אני אתכם לאורך כל הדרך, תראו איך שפך
 שמן קטן דולק שמונה ימים.

חז"ל הקדושים הבינו מה שהקב"ה מדבר, וקבעו את הימים
 האלו לכל ימי החושך של הגלות, כדי להכניס בלבנו: דעו בני
 חביבתי, שתמיד הכול מסודר והכול מאיר. לפעמים איננו יודעים
 את ההתחלה, ולפעמים איננו יודעים את הסוף. אבל אנחנו תמיד
 מאמינים באמונה שלמה, שהכול-הכול לטובה.

שבת שלום ומבורך,
 פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

אילו האר"י הקדוש היה חי

תגיע הפרנסה. רק נזכור תמיד שההשתדלות והפרנסה, הנדיבים והתקציבים, הם רק אמצעי, ולא המקור לשפע, שממילא צריך להגיע עד אלינו.

כשיהודי מאמין יודע שהשתדלותו זהו רצון הבורא, הוא לא נבהל כשזה לא מצליח. לדוגמה: שני סופרי סת"ם יראי שמים, שניהם מתבודדים בכוונות בכתבת כל שם קדוש, מיטהרים ומתקדשים לכתבת מזוזה בהידור, וכותבים מזוזה לתפארת. ברגע הסיום מגיע יענקל'ה ומגיש לאבא את הטלפון. בתנועה לא זהירה נשפך כל הדיו על המזוזה המהודרת, כימי השמים על הארץ. הסופר הראשון אינו יודע את נפשו. הוא מזדעק וכועס על הילד ועל זה שרצה אותו בטלפון, מצטער על קושי השעבוד שלו לפרנסת ביתו, ובוכה על היום שהלך לו לאיבוד. ומרובה מידה טובה אצל הסופר השני, שאינו יוצא מהכלים, ומקבל את הנזק באמונה. כי הוא יודע שעשה את רצון הבורא. ושם נגזר עליו להפסיד מאתיים דולר, טוב שהפסיד את זה כך, ואם לא נגזר עליו להפסיד, יגיע הכסף ממקור אחר. זה לא שהשני הוא קר מזג. אלא הוא פשוט לומד בטחון, הוא עומד בניסיון ואינו כועס כלל, כי מאמין שהתועלת והנזק מסורים ביד הבורא ית', וכך הוא ממשיך את החיים בשמחה וביטוב לבב.

אילו האר"י הקדוש היה חי, היה אומר לו: דע לך, שהקלף נעשה מעור של בהמה, בו היתה מגולגלת נשמתו של הסבא שלך מלפני מאה שנה, ובגלל עניין שלם שם למעלה, התיקון של העור צריך להיות כך שתכתוב עליו את שמות הקודש ולבסוף הקלף ילך לגניזה. תשמח ותגיל על שזכית להביא לתיקון נשמתו של הסבא!

אבל האר"י הקדוש, נשמתו בגבהי מרומים, והיום לא מגלים לבני אדם נסתרות כאלו. וכי חכמה היא להאמין כשיודעים? האמונה היא כשלא יודעים. האמונה היא שהכישלון כמו ההצלחה, באים מלמעלה, כדברי רבינו בפרק חמישי בהבדל השלישי: **ויחזק בטחוננו באלקים, ויסמוך לבו עליו מבלעדי הסבות.** (מתוך שיעור 229 בשער הבטחון)

כל יהודי שזוכה להתחזק באמונה ובטחון, יודע שלא ההשתדלות מביאה לו פרנסה, ורק אדון העולם הוא זה שמפרנס את כל ברואי. והוא ית' גלגל שיעסוק בסיבות מסוימות, וזה רצונו, אולם ההצלחה והכישלון אינם בגלל הכשרונות והחכמה, אלא בגלל רצון השם. ואין יהודי יודע שהשתדלותו היא רצון השם? כשרואה שהכול מתאים עם השולחן ערוך.

יש יהודי שעובד במקום מסוים במשך שש עשרה שנה, והכול מתאים עם ההלכה. הוא מתפלל במניין, שומר על העיניים ועל האזניים, מתנהג ביושר ומקדש שם שמים - אשריו ואשרי חלקו. והנה יום אחד נעשה שינוי במקום, והחלו להעסיק שם אנשים שאסור להיות בחברתם; שמשמיעים שם דברים שאסור לשמוע, או מכשילים במראות אסורים. באופן כזה אסור להמשיך לעבוד שם. מי שמתחזק בבטחון, יודע שהעבודה עד עתה היתה אמצעי לפרנסתו, וזה היה רצון השם כל עוד הכול התאים להלכה. עכשיו, כשברור לו שכך אי אפשר להמשיך, הוא מוכן לעזוב ולחפש לו אמצעי אחר. הרי בכל מקרה בורא עולם הוא זה ששולח פרנסה, ולא מישוהו אחר! אנשים מסביב לא יכולים לקלוט איך הוא עוזב עבודה שמכניסה לו עשרים אלף שקל בחודש, אבל הוא כן יודע, כי הוא לא סומך על העבודה, אלא רק על השם ית'. זה מה שנותן לו כוח לעזוב בשמחה ולקדש שם שמים. כמה נחת רוח למעלה עושה יהודי כזה!

וכי תאמרו מה נאכל? הרבה דרכים והרבה שלוחים לו למקום. וכבר היה לעולמים, שהנגיד הפילנטרופ פגש יהודי ברוחב, התרגש כל כך לראותו והתמוגג, איך שאתה דומה לסבא רבא שלי! יש לכם בדיוק אותם פנים ואף מיוחד. אתה ממש מזכיר לי אותו. הוא בוכה מהתרגשות, ובזכות הדמיון המופלא מחליט על המקום להעניק לו מאה אלף דולר. היהודי הנבון מסביר שאפו אינו ניתן למכירה, מכיוון שהוא מתכוון להמשיך לחיות אתו עד מאה ועשרים, אבל לעשיר זה לא מפריע. הדמיון קנה אותו, וזה מספיק.

זאת רק דוגמה לכך שאל לנו לדאוג. אף פעם אי אפשר לדעת מי יהיו שליחי הבורא ואיך

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו השגחה פרטית
 אידיש. עברית. אנגלית.

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

לא צריך לקנות

יש לי חבר יקר שמתמודד עם צער גידול בנים. יש לו בן, שמואל דב שמו (השם בדוי), של"ע אינו בריא, לא בגשמיות ולא ברוחניות. יום אחד בשלהי אלול תשפ"א, ניגש שמואל דב לאביו ואמר לו, "אבא, אני רוצה להניח תפילין. אתה יכול לקנות לי?" האבא, שנפשו הייתה מרה עליו מהתנהגותו של בנו, ענה: "נראה לך שאני יכול להוציא בבת אחת כמה אלפי דולרים בשביל תפילין עבורך, רק מפני שהיום התחשק לך להניח תפילין? בוא נראה אותך מניח תפילין מדי יום עד אחרי סוכות, ואז אקנה לך".

מה אנחנו יודעים על התעוררות של יהודי? הוא קיבל תפילין לבר המצווה, נטש אותן אי שם למשך כמה שנים, ופתאום נדלק בו ניצוץ, ואין איש יודע אם זה מצב רוח חולף, או תפנית אמתית. אבל הקב"ה יודע.

באותו יום עושה רב של בית כנסת את דרכו לעבר בית מדרש אחר, אליו הוזמן. הדרך אינה ברורה לו והוא מתקשר לנהג מקצועי, שיסביר לו איך להגיע ליעדו. הם משוחחים בידידות, ובין הנושאים נזכר פתאום הרב כי בבית הכנסת שלו מונחים תפילין בתוך נרתיק הנושא את השם שמואל דב הכהן גרינשטיין. "כבר כמה שנים שזה עומד שם, והגבאי רוצה לפנות אותן לגניזה. אולי אתה מכיר מישהו בשם זה?"

הנהג אמר שהוא מכיר גרינשטיין שאינו כהן, אך הוא כבר מברר את העניין. הבריר העלה כי התפילין השכוחות הן-הן התפילין של הבחור שמואל דב, הנער שהתערער מתרומת הזמן ובדיוק היום ביקש להניח תפילין, לראשונה אחרי כמה שנים.

כמה שאבא שבשמים מחכה לבנו האהוב, ומסובב סיבות למען יניח פארו עליו. כי גם על הבחור הזה אומר הכתוב: "ישראל אשר בך אתפאר".

(יום שלישי לך תשפ"ב, צהריים, סיפור 3 אידיש / סיפור מס' 24221)

שניים על מקום אחד

קוראים לי אוהד נאג, ואני גר בבית שמש. מפעם לפעם אני מוצא את עצמי במטוס לצורכי עסקים, והסיפור שלי הוא על טיסה מטורקיה לישראל.

שדה התעופה בטורקיה מהווה תחנה בינלאומית. מגיעים לשם מטוסים כמעט מכל מקום בעולם, מבצעים שם עצירה, והנוסעים ממשיכים במטוס אחר לכיוון היעד שלהם. לדוגמה, אדם שרוצה להגיע מאוקראינה לארץ, עולה על מטוס לטורקיה, שוהה בשדה התעופה שעתיים או יותר, ועולה על מטוס לארץ.

שהייתי בטורקיה יחד עם עוד שני שותפים לעסק, וכשסיימנו את עניינינו ביקשנו לעלות על מטוס לארץ. ביקשנו מהפקיד שישבץ את כולנו יחד באותו ספסל, אבל הוא טען שהדבר אינו אפשרי מחוסר מקום, ונתן לכל אחד מקום בודד, אי שם בין מאות נוסעים ערבים.

תבינו, זה לא שהערבים הפחידו אותי או משהו כזה, אבל לא נעים להיות יהודי בודד בין בני עם זר, בלי יכולת להחליף מילה עם בן ברית. עליתי למטוס, והתיישבתי על המקום הרשום בכרטיס - 23C. זהו מקום צמוד למעבר. ישבתי שם כאוב על הבדידות שנכפתה עלי, וניסיתי להתחזק במחשבות טובות. אמרתי לעצמי שהפקיד לא באמת החליט היכן להושיב אותי. זה הקב"ה שסיבב שכך יהיה. רק הוא עשה, עושה ויעשה לכל המעשים. זה בוודאי לטובה, גם אם איני רואה את זה.

בעודי עסוק במחשבות הטובות האלה, והנה מול עיני הולך ומתקרב יהודי של צורה. הוא נראה ממש כמו רב, והנה הוא

היבלת נעלמה

לאחרונה התפרסמו כאן בעלון כמה סיפורי יבלות. נראה לי שאפשר לכתוב ספר על מה שאנשים עוברים עם דבר כל כך קטן ומטריד. אולי תקראו לספר "יבלת לא מבולבלת", ולפני שתוציאו אותו לאור תוסיפו גם את הסיפור שלי.

על האגודל ביד ימין צמחה לה יבלת לא נעימה. הלכתי לרופא משפחה בשביל עניין אחר, וכשהוא ראה את היבלת הוא אמר: "חכה רגע, אני כבר מטפל בזה". הוא לקח כוס, מילא אותה בתמיסה כלשהי, טבל בתוכה קיסם אוזניים, ומרח מהתמיסה על היבלת. "זהו", סיים הרופא, "חכה בסבלנות, ובעוד זמן קצר תראה שהיבלת מתייבשת ונושרת".

ואכן, חלפו כמה שבועות, והיבלת התייבשה ונושרה. חלפה חצי שנה ויותר, והנה, באותה אצבע, באותו מקום, צומחת לה שוב יבלת לא נעימה. הפעם היא הייתה יותר גדולה, יותר מרשימה, יותר נוכחת ויותר מפריעה. היא גם לא הופיעה לבדה, ולצידה כבר החלו להופיע עוד שתי יבלות קטנות שעדיין לגדולות. העניין הפך למציק ממש. אגודל ימין שלי הוא אצבע שימושית ברוך ה'. אני יושב ולומד עם חברותא, והבוהן מתנופפת בלהט הלימוד. קשה לו לחברותא לראות את האצבע המיובלת, וכבר נכנס פה גם עניין של 'בין אדם לחברו'.

בתקופה שבין יבלת לחברתה עברתי קופת חולים, ושוב לא יכולתי ללכת לאותו רופא זכור לטוב. כשהתקשרתי לקופה לבקש תור לטיפול ביבלת, הבהירו לי שרופא משפחה לא עושה דברים כאלה, ועלי ללכת לרופא עור מיוחד שמקבל בקניון מסוים, שזהו מקום חילוני שנתקלים שם במראות אסורים, ונכנסים לניסיון קשה בשמירת עיניים. חשבתי לעצמי: אם היה מדובר בחולי מסוכן, אזי מחוסר בררה הייתי הולך לשם. אבל עכשיו, כשזה רק עניין של נוחות, איני רוצה להכניס את עצמי לניסיון. התפללתי לה' שיעזור לי, בלי שאכשל בשמירת עיניים, והוא אכן עזר. היבלות הלכו והתקטנו, עד שבשלב מסוים הן נכנסו בחזרה לתוך האצבע, ושוב לא הופיעו יותר. ברוך ה'.

(יום שלישי יורא תשפ"ב, לילה, סיפור 1 אידיש / סיפור מס' 24355)

אנידה כנגד אנידה

עם תחילת הקיץ, עשיתי את דרכי מגני יורק אל מחנה הנופש - הקאונטרי שבהרים. בדרך עצרתי במונטקי, ושם עצר אותי יהודי חשוב, מלמד תשב"י, ושאל אם אוכל לקחת אותו למחוז חפצו: מקום שרחוק מהקאונטרי מרחק חצי שעה. הסכמתי לסייע למלמד, ויעל הדרך' הרווחתי שני סיפורים מפעמיים.

וכך סיפר לי המלמד:

באחד מהשבועות של פרשיות במדבר, לימדתי את הילדים כדרכי, והנה קם ילד ושאל שאלה שאיני יכול לחזור עליה. זאת הייתה שאלה שהשאירה אותי בפה פעור. לא האמנתי שילד יהודי יכול להעלות על שפתיו רעיון כזה, ממש כפירה ואפיקורסות! הייתי כל כך מזועזע, שלא יכולתי להמשיך ללמד. כל הזמן הסתובבתי עם התמיהה והכאב, ולא ידעתי מנוחה לנפשי. איך קורה דבר כזה? איך מתקנים עיוות כזה? הדעת נותנת גם כן, שכאשר ילד אחד שואל שאלה בקול, יש ילדים נוספים שחושבים כך בשקט, והמחשבה על כך איימה להטריף את דעתי. הרי לא ייתכן שאני אעמוד ואלמד גמרא, רש"י ותוספות, בשעה שבראשיהם של הלומדים מסתובבות מחשבות שנוגדות את כל השקפת היהדות.

הקב"ה ראה בעוניי, וכאשר עשיתי את דרכי חזרה למונטקי ועליתי על אוטובוס מסוים, שם, בהשגחה פרטית, גיליתי רב חשוב, אחד מהמשפיעים הגדולים באמריקה, שעוסק בקירוב רחוקים. התיישבתי לידו ושאלתי, "אולי תעסוק הפעם בקירוב קרובים?"

הוא שאל במה העניין, ואני גוללתי את קורותי היום. "אומר לך דבר שלא יהיה לך נעים לשמוע", אמר לי אותו רב גדול. "אתה שואל איך קרה דבר כזה, ואני עונה, שמי שאחראי לכך הוא אתה".

"אני?"

"כן. אנחנו כבר נמצאים בקיץ, בפרשיות של 'במדבר'. השנה לא התחילה היום. מה לימדת את הילדים בשבועות של נח ושל לך-לך? מה הם שמעו ממך? אם היית מדבר כל יום דברי אמונה, ולא מלמד רק גמרא, אלא משוחח

הזדמנות אחרונה לקראת חיתום הדין

שליח מיוחד יעלה לציון רבינו בחיי ז"ע מורינו הגדול בעל מחבר 'חובות הלבבות' - **שער הבטחון** בבית העלמין העתיק בצפת

ביום המסוגל, יום חיתום הדין זאת חנוכה

להפיל תחינה ולהתפלל על התורמים להפצת עלון 'השגחה פרטית'

זאת מלבד העליה הקבועה לציון בכל ערב ראש חודש

היה לך גילוי של השגחה פרטית?

בכמה דקות תוכל לזכות רבבות מאיימים בחיזוק האמונה. שתף אותנו, ואנחנו נפרסם אותו בכל העולם.

חדש ומחודש!

• מספר טלפון ישיר להשגחה פרטית של: 02-30-11-902

• ניתן לשלוח סיפורים גם במייל: a023011902@gmail.com

כבר עומד ממש לידי. מסתכל בכרטיס שלו ובמספר של הכיסא, ואז מראה לי שרשום אצלו כי עליו לשבת במושב 23C. אני מתבונן בכרטיס שלו ואחר כך בשלי, ואכן משתומם לגלות כי שנינו רשומים על אותו מושב. "מוזר", אמרתי, "אבל אין שום בעיה. בוא תיכנס כאן, ותשב ליד החלון".

הוא נכנס והתיישב, התבונן שוב בכרטיס ואז הוא אומר לי, "תראה, התבלבלתי. המושב שרשום בכרטיס הוא המושב עליו ישבתי בטיסה מאוקראינה לכאן. בכרטיס של הטיסה הזאת רשום שעלי לשבת בכלל ב - 35C". הוא מתרומם, אבל אני מעכב אותו. "למה שתעבור מאכן? אחי, כל כך שמחתי שתבוא ותשב כאן לידי. מי יודע אם כל הבלבול הזה לא נוצר אלא בשביל שאשמע ממך שיעור תורה? כל כך נוח כאן. שני יהודים, ובינינו מקום ריק כדי להניח את כל החפצים".

הוא נענה לבקשתי, נשאר במקום, ושנינו חיכינו לראות אם יבוא מישהו ויגיד לו לקום. המטוס הלך והתמלא. עוד ועוד אנשים עלו, וערבים שחומי עור מילאו את המושבים כמעט עד אפס מקום. כמעט, כי שלישיית המושבים שלנו נותרה כשהייתה. הנוסע מאוקראינה, אני והמקום הריק באמצע.

כשנסגר הדלתות נשמנו לרווחה. כמה טוב לשבת ליד יהודי, ועוד יהודי כזה! בהמשך שיחתנו נודע לי שהוא משפיע גדול המקרב יהודים רבים לאביהם שבשמים. השעה הזאת במרומים הייתה מתנה נפלאה שקיבלתי מה, של דיבורים טובים וחיזוק באמונה שכל כך הייתי זקוק לו.

מוזר, איך בתחילה חשבתי שאני זרוק בין עשרות גויים. והרי הקב"ה החזיק אותי כל כך חזק וכל כך מדויק, עם הארה נפלאה שהכול לטובה.

(הבטחון היומי יום חמישי תולדות)

שערי מחילות

אשתי מנהלת חנות. לפני עשר שנים עבדה בחנות בחורה טובה שסייעה לה בכל הנדרש. יום אחד מתקשר אדם לאשתי, כדי לברר על הבחורה לצורך שידוך. אותו אדם שאל וחקר, הרבה בשאלות והתעניין אודות פרטים שונים ודיקוקם שהיו חשובים לו. אשתי השתדלה לענות ככל יכולתה, כדי שהרושם הכללי יצא טוב, אולם כאשר הסתיימה השיחה היא נותרה בהרגשה קשה. התחושה שלה הייתה, שהיא לא הציגה כראוי את הדמות של הנערה. היא הייתה יכולה להדגיש יותר את החלקים הטובים. גם ריבוי השאלות הוציא ממנה משפטים פחות מחמיאים, וממש כאב לה הלב.

הנערה המשיכה לצפות לזיווגה עוד זמן רב, ואשתי התענתה במחשבה, שמי יודע... אולי היא בהבל פיה גרמה לעכב את השידוך, שיכול היה להתאים. בסופה של תקופה לא קצרה התאסרה העובדת והקימה בית בישראל. היא עזבה את החנות לדרכה, ואשתי נותרה בתחושה הקשה.

לאחרונה, עשר שנים מאז אותו מעשה, כשנסעה למירון לקבר רשב"י, ביקשה אשתי מה שיעזור לה שתוכל לבקש מחילה מהנערה ההיא. היא לא הייתה מסוגלת להתקשר אליה במיוחד בשביל דבר כזה, ולכן ביקשה סייעתא דשמיא, שתוכל לדבר אתה באופן שאינו ביוזמתה.

למחרת (!) מקבלת אשתי טלפון, ועל הקו אותה נערה מאז. העובדת מתקשרת לבקש מחילה על שפעם אחת היא לקחה כסף מהקופה לעצמה, ולא החזירה. היא התנצלה מאוד, ובקשה מאשתי שתמחל לה על הגניבה.

אשתי, שכל כך שמחה לשמוע את קולה של העובדת, כלל לא שאלה כמה כסף זה היה. היא אמרה לה מיד שהיא מוחלת לה במחילה גמורה, והיא גם מבקשת ממנה מחילה. "הרי עבדת אצלי תקופה ארוכה, ואני מבקשת שתמחלי לי על התנהגות לא ראויה, או על יחס שלא הגיע לך".

הבחורה כמובן מחלה בלב שלם, ואבן נגולה מעל שני הלבבות. (יום חמישי לך תשפ"ב, לילה, סיפור 1 אידיש / סיפור מס' 24269)

עם התלמידים על מציאות ה' ועל השגחתו, על נוכחותו התמידית בכל יום, בכל רגע ובכל מצב בחיים, תלמיד שלך לא היה מגיע למצב כזה". קיבלתי את התוכחה, ומאז אכן התחלתי לדבר עם הילדים דיבורי אמונה ובטחון, ובכל יום הקדשתי כמה דקות לדיבורים אלו.

הקב"ה ראה את המאמצים שלי. איני יודע אם הסיפור הבא מגיע בעקבות חיזוק האמונה, ייתכן שזה סיפור בפני עצמו, אולם ראיתי בזה הארת פנים משמים, שלא לריק עמלי, כי הנה, לילד בן שלוש עשרה שלומד בכיתתי, יש אמונה תמימה שכוז.

וכך היה המעשה: תלמיד שלי, נפתלי גולדשטיין שיחי, נוהג לנסוע אל החיידר באופניו, ואת התפילין שלו הוא מניח בתוך סל שמתקן על האופניים. באחד הימים, כשחזר הביתה גילה שהתפילין אינם. הדבר כאב לו מאוד. הן לא זומן נהיה בר מצווה, וכבר סיפור כזה... הוא נסע בחזרה את כל הדרך אל החיידר כדי לנסות למצוא את התפילין, ולשוא. מה יעשה?

עמד לו הילד והתפלל מכל הלב לפני הקב"ה, "ריבוננו של עולם, נאבדו לי התפילין, ואני כל כך רוצה למצוא אותם. אנא, תזמן לי מצווה של השבת אבדה. אני אחזיר את האבדה, וככה מידה כנגד מידה יחזירו לי את התפילין".

עוברות רק כמה דקות, והנה מבחין הילד בשקית ובתוכה זוג מכנסיים. הופיעו שם שמו של בעל השקית ומספר טלפון. נפתלי הגיע הביתה, והתקשר מיד למספר הטלפון הרושום על המכנסיים. בעלת הבית שאלה את נפתלי היכן הוא גר, אבל נפתלי התעקש שהוא רוצה לבוא בעצמו להחזיר את האבדה, כדי לקיים את המצווה בשלמות.

עם סיום השיחה, מקבלת בעלת הבית שיחה מבעלה, שהוא גבאי בבית כנסת. מספר הגבאי: לפני כמה דקות נכנס לכאן יהודי ממוצא רוסי ובידו נרתיק תפילין. הוא סיפר שהוא מצא את זה ברחוב. שאלתי אותו, האם הנחת תפילין היום? היהודי ענה שלא, ואני הצעתי לו קודם כול להניח תפילין. עכשיו הוא הלך מכאן, ואני שואל אותך, יש לך רעיון מה לעשות עם התפילין האלו? האישה החכמה שאלה, "מהו השם שרשום על הנרתיק?"

"נפתלי גולדשטיין", אמר הגבאי.

"נפתלי גולדשטיין!" חזרה האישה בתדהמה. "הוא בדרך אלינו. בבקשה תביא הנה את התפילין, ונוכל להחזיר לו אותם".

לא חלף זמן ארוך, נפתלי החזיר את האבדה למשפחתו של הגבאי, ועל המקום הושבו אליו התפילין היקרות שלו.

(יום ראשון וירא תשפ"ב, לילה, סיפור 2 אידיש / סיפור מס' 24315)

לפי הצעת המחיר הראשונה

לפרנסתי אני עובד בשיפוץ מול קבלנים. אחרי תקופה בת כמה חודשים שבה לא חשתי בטוב והייתי כלוא בבית, הגיעה אליי הצעת עבודה מקבלן אחד. שמחתי מאוד, וישבתי לערוך הצעת מחיר שכוללת את כל הפרטים. בשביל זה הוצרתי לברר מספר דברים, ולהשקיע מחשבה רבה. הגשת הצעת מחיר הוגנת היא עבודה בפני עצמה.

אחרי ששלחתי את ההצעה לקבלן וכבר סיכמנו על דמי קדימה, הוא אמר לי שזה עתה הגיעה אליו הודעת פקס ממשפץ אחר, שנותן לו את אותה העבודה אך בששת אלפים דולר פחות. "אם אתה מוריד מהמחיר שלך ששת אלפים דולר, אקח אותך, ואם לא, אקח את המתחרה".

לא היו לי טענות על הקבלן, כי ככה זה בעסקים. אבל לעצמי, אחרי שהשקעתי כל כך הרבה בהצעת המחיר, היה לי קשה לבלוע את זה. אבל אחר כך חשבתי: הרי אם אוריד מהמחיר ארויח ממש מעט, וכי למה עלי לעבוד כל כך קשה בשביל רווח כה מועט? הקב"ה יכול לתת לי פרנסה יותר בקלות. ומי יודע? אולי העבודה הזאת קשה מדי בשבילי, והקב"ה רוצה להציל אותי ממנה? משהבנתי שטמון כאן חסד ה', התחלתי להודות ולהלל ולשבח לבוראי על שהוא דואג לי, הן לפרנסה, והן שומר על הכוחות שלי שלא אתייגע לריק.

אחרי כמה דקות של הודיה לה', אמרתי לעצמי: רגע, הצעת המחיר שהקבלן קיבל כוללת רק מחיר סופי. מי אמר שהיא כוללת בתוכה את כל הפרטים שאני כללתי? הרי הרבה פעמים קורה שמתברר שהצעת המחיר כוללת 'הכול' חוץ מכל מיני פרטים נחוצים, ואז המזמין צריך לשלם על כך לחוד בתעריף יותר יקר.

התקשרתי לקבלן ואמרתי לו, שיברר אם הצעת המחיר השנייה כוללת באמת את כל הפרטים כמו ההצעה שלי. ואכן אחרי זמן קצר הוא חזר אליי, ואמר שיש דברים שהשני לא לקח בחשבון, והוא מחליט בסופו של דבר לקחת אותי.

הודיתי לה', ובסופו של דבר הרווחתי מהפרויקט הזה סכום יפה יותר ממה שחשבתי. הרגשתי שכוח ההודיה והביטחון עמדו לי, לזכות לסייעתא דשמיא הזאת.

(ערב שבת פרשת וירא תשפ"ב, סיפור 2 אידיש / סיפור מס' 24403)

פְּזֹאת הַתִּיבְּבוֹ
עֲמָדוֹ וּרְאוֹ
אֶת יְשׁוּעַת ה'
עִמְכֶם
(דברי הימים ב' 7)

להעברת שמות לתפילה

כל ערב ראש חודש וכן ל'זאת חנוכה'

התקשרו ל - 02-6313-742

- בגליון הקודם נפל טעות במספר

השליח ייקרא כל שם ושם בפרטות

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה מספר 30

שומעים הרבה סיפורי השגחה פרטית בענייני אבדות, איך שסובבו מהשמים באופן פלאי שהאבדה תחזור. לכאורה אם לא נגזר עליו שייאבד, היה צריך להיות שהדבר לא ייאבד כלל. שאלתי, על מה עשה ה' ככה.

יה. - ירושלים

זאת למודעי, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון ביחד בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

הרב מנחם מנדל שטראוס מבני ברק, הרב יעקב משה גולדשמיד מבינה, והרב מרדכי וולס מבני ברק: כאשר האדם מוקף בדברים טובים, הוא אינו יודע להעריך את הטוב שיש לו, ואינו מודה עליו להשית. לפעמים מעוררים אותו מן השמים בדרך של אבדה, כדי שידע להעריך ולהודות על מה שיש.

הרב יהודה סולמן מעפולה, הרב מתתיהו קיטיי מירושלים, הרב דוד ישי מבני ברק, הרב יהודה כהן מירושלים, הרב אריה אידלמן מירושלים, הרב חיים רוטנברג מבני ברק, והרב יעקב יוסף קליין מזחיפה: ייתכן מאוד שלא נגזר עליו שיאבד את הדבר לגמרי, אלא שיהיו לו צער ועגמת נפש לזמן מוגבל, ומשעבר הזמן שוב חוזרת אליו אבדתו.

הרב דוד שטיין ממודיעין עילית, הרב דב קויפמן ממודיעין עילית, והרב יהודה מימון מפתח תקווה: הקב"ה עושה כן על מנת שנכיר בהשגחתו התמידית ונודה לו; שאם החפץ לא היה נאבד, האדם היה שוכח מהשגחת ה' עליו. אך השתא שנאבד ובסייעתא דשמיא נמצא, אזי מרגישים בחוש את השגחת ה' ומתגדל כבודו יתברך.

זכות את ישראל

הרב מאיר אייזנבאך מבית שמש, הרב נתנאל כהן מרכסים, והרב מני דרזני מרמת גן: ידוע שהקדוש ברוך הוא הסתכל באוריינתא וברא עלמא, והמצוות נוגעות לחיים - ואיך היינו מקיימים מצוות השבת אבדה, לו לא היו אבדות? אלא, שהאבדה הגיעה בכדי שיוכלו לקיים את מצוות השבת אבדה. וברובד פנימי יותר, מביא לנו הרב מרדכי גולדמן מבית עילית מדברי זקנו, הרה"ק רבי מרדכי מזוועהיל זיע"א, בספר יקרא דמלכא, שהמוצא ממתיק את הדין לזה שאיבד. וכך לשונו: "זהו תועלתה של מידת התכלות זה בזה, שעל ידי זה נשמות ישראל כלולות זה בזה, ואם ח"ו נגזר איהו גזרה על האדם לפי פגם מדתו, אזי ביכולת חברו השלם במידה זו, לעורר עליו לביטול גזירה זו. ובדרך משל, כאשר האדם מעלים עיניו מן הצדקה או מלרחם על מישהו, ונגזר עליו מידה כנגד מידה שיאבד לו איזה חפץ, שתהי לו בהעלם ממנו, אז יוכל לחפש אחריה זמן רב ולא ימצאה, אף אם תהי' נגד עיניו, ולכן אנו רואים שלפעמים ילאה האדם מלחפש איהו אבדה המוטלת לנגד עיניו וחברו ימצאה רק במבט עין ראשון, וכן בגזירות אחרות רח"ל".

שאלה לעלון 80

לאחרונה באות לאחנני שמועות רבות על טרגדיות ואסונות. הדבר מכניס בלבי פחד וחרדה שמא יקרה דבר לבני משפחתי הקרובים. שאלתי, איך מתגברים ומתמודדים עם הפחד והחרדה, שהרי אין זו מידת הביטחון לומר 'לי זה לא יקרה' - או שאולי כן?

ח.כ. - מודיעין עילית

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 עד שעות 3 - 5 (לאחר בחירת השפה) [זמן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com

תשובות יתקבלו רק עם מלא וטעם עיר עד יום ראשון פרשת יחי. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקווד

להודות ולהלל לבורא עולם

להיות בנו! הייתי יכול להיות כאן בעולם אבן דוממת, ולא כן הוא, אלא אני בן אדם, ולא סתם בן אדם אלא יהודי. בורא עולם העניק לי חיים, בריאות, פרנסה, אישה. רמ"ח אברים ושס"ה גידים בריאים ושלמים. יש לי עיניים, יש לי ידיים, יש לי פה.

כמה נעים שמישהו אומר לנו: 'אני אוהב אותך'. הסבא אומר לנכדו 'אני אוהב אתכם', האבא אומר לבנו והבן אומר לאביו: 'אני אוהב אותך'. רבותי, פתחו פיכם והגידו בפה מלא - יריבונו של עולם, אנו אוהבים אותך! הצטוונו על כך: 'ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך'. כמה תענוג יש לבורא עולם כשיציר כפיו מהלל, ואומר שהוא אוהב אותך.

פעם כשהיה הרה"צ רבי אביגדור מילר זצ"ל בשמחה משפחתית, פתח את פיו ואמר: 'בואו ונאמר כולנו יחדיו: ריבונו של עולם, אנו אוהבים אותך!'

ימי החנוכה הם ימים של הלל והודאה. האמת היא שכל ימי חייו של יהודי הם מתוך הלל והודאה, אבל עכשיו בימי החנוכה, מרבים עוד ועוד בהודאה.

בעבר פגשתי את רבי יעקב גרינוואלד. הוא היה יהודי צדיק, רופא, והיה מאוד מוערך אצל כל גדולי ישראל, ומקורב מאוד אצל אדמו"ר מקאפישינץ זצוק"ל. שאלתי אותו: מה הינך יכול לספר מהרבי מקאפישינץ? ענה לי: 'על ימי חייו היה עסוק בשאלות: על מה להודות לבורא עולם, איך להודות ובמה להודות.'

אכן כן: כל יהודי צריך להשקיע כוחות בהודאה לבורא עולם. בורא עולם מביט עליו ואומר: 'הוא משלי', ומשפיע עליו השפעות טובות, וחיים טובים ונעימים בלי צרה וצוקה.

האם דבר קטן הוא?! - אני יהודי, בנו של בורא עולם! לא זאת בלבד שזכיתי להיות יציר כפיו של ה', אלא זכיתי גם

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסרים מדי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלושה 2 < (לאחר בחירת השפה)

השפעה פרטית

ישר כוח על הקו המיוחד, קו השגחה פרטית שמשנה את כל התפיסה על החיים. תזכו למצות.

מצד המליצים

ציפינו להיפקד ברוע של קיימא. הבטחתי לתרום כמניין עשר פעמים "בן", ובי"ה זכינו להיפקד. נא לפרסם.

קח גם אתה שותפות קבע בהצעת האמונה בעולם ותזכה להבטחת הווה למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו
לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק	משלוח בדואר	בעמדות נדרים
לאתר 902	5475	פולס על שם
חשבון 57390056	ירושלים	'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

זכות עידן ישראל בן טרו אסתר חוגי איריס נועה בת סוליקה ויוצ"ח שיחי

עלונים ל-60 בתי כנסת
לזכות התורם להצלה וישועה בכל העניינים.

עלונים ל-50 בתי כנסת
להצלת התורם בעילום שם בבריות גופא והצלחה בכל העניינים. הבטחתו וכבר רואים ישעות גדולות ומצפים לישועה.

עלונים ל-45 בתי כנסת
בהודאה על העבר ובתפילה על העתיד, ורגשי הערכה גדולה לקו החשוב שנתן כוח להתמודדות עם קשיים כלכליים עצומים.

עלונים ל-40 בתי כנסת
לע"נ יצחק מאיר בן שמשון, ישראל בן יצחק מאיר. בעילום שם לזיווג הגון בקרוב.

לע"נ שושנה בת אסתר. לזכות הרך הנימול צבי יעקב לרגל היכנסו בבריתו של אברהם אבינו. בעילום שם להיפקד בזע"ק בקרוב.

בעילום שם לפרנסה בשפע ברווח ובניקל, ולחתן הבן בכבוד ושהחתונה תתקיים בשעטו"מ.

לע"נ אברהם בן יבלחט"א צבי הלוי. בעילום שם להודות על הישועה ולהמשיך לראות ישועות. להצלחה בקניית דירה.

לישועה גדולה בקרוב בענין הדירות. לישועת התורם למציאת דירה טובה בכל העניינים. משה בן מלכה להצלחה בכל העניינים ולזיווג הגון, וארון זאב בן רבקה לזיווג הגון במהרה.

לזכות ש.ב.ב.ת.ר.פ. לזיווג הגון בקרוב.

המעוניינים להפיק את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה
בטלפון 02-5866-075
מענה אנשי בין 13:00 ל-15:00
ניתן להשאיר הודעה בבל שעות היממה ותחזור אליכם בס"ד
משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למימנים 250 עלונים הודעה
בתצוגת בקורות חלקה **או 20 עלונים במחיר משלוח בלבד**

מיל לעיליות סיפורים: 023011902@GMAIL.COM
העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית
לקבלת העלון במייל ל- 023011300@GMAIL.COM

הדפסה: פרילינט - יוגו

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להחפץ ולשמוע קריאת התורה.